

Sygn. akt: I C 531/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Melkowska-Bublik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Barbara Urtnowska

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 r. w Chełmnie na rozprawie

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę

orzeka:

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda L. S. kwotę 40.000,00 zł /czterdzieści tysięcy złotych/ z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21.04.2016 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałej części powództwo oddala.

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda L. S. kwotę 4.289,44 zł /cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści cztery grosze/ z tytułu zwrotu kosztów procesu.

IV. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Chełmnie kwotę 224,20 zł /dwieście dwadzieścia cztery złote dwadzieścia groszy/ z tytułu części wydatków i odstępuje od obciążania powoda pozostałą częścią tych wydatków.

Powód L. S. wystąpił z pozwem przeciwko (...) S.A. w W. w którym domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 60 000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie licznymi od dnia 21.04.2016 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia, zgodnie z art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c.; zasądzenia kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 7 200 zł wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, ewentualnie zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego według spisu kosztów, który zostanie przedłożony na rozprawie; rozpoznania sprawy także pod nieobecność powoda.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, że w dniu 14.06.2001 r. w C. R. P. kierując pojazdem marki S. o nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności w wyniku czego doprowadził do zderzenia z przydrożnym drzewem, na skutek czego A. S. (1) będąca pasażerką pojazdu marki S. w wyniku odniesionych obrażeń ciała zmarła. Postanowieniem z dnia 18.07.2001 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Chełmnie umorzył postępowanie wobec śmierci sprawcy wypadku.

Pojazd, którym kierował sprawca zdarzenia, w dacie wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z pozwany.

Powód reprezentowany przez (...) S.A., pismem z dnia 31.03.2016 r. zgłosił stronie pozwanej roszczenie w kwocie 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią córki. Pozwany decyzją z dnia 20.04.2016 r. przyznał na rzecz powoda kwotę 10 000 zł z tytułu zadośćuczynienia.

Powód podkreślił, że córka była bardzo czynnym i pomocnym dzieckiem. Interesowała się historią. Kiedy wracała ze szkoły opowiadała rodzicom czego się nauczyła. Zasypywała ich ciekawostkami historycznymi. Córka powoda marzyła by pójść na studia. Za kilka miesięcy miała rozpocząć naukę na wymarzonym kierunku - archiwistyce. W dacie zdarzenia powód miał 43 lata, a zmarła A. S. (2) 19 lat. Był zdruzgotany informacją o tak nagłej, przedwczesnej i tragicznej śmierci swojego ukochanego dziecka. Nie potrafił

powstrzymać łez. W domu nie mógł znaleźć sobie miejsca. Miał poczucie ogromnej straty, a jego serce rozdzierał ból.

Wspomnienia o zmarłej wypełniają życie powoda. Wciąż myśli o córce, ojej promiennym uśmiechu, o radości jaką wypełniała dom, o jej miłości do historii, a także o tym jak dziś mogłoby wyglądać jej życie. Powód obawia się, że już nigdy nie będzie tak szczęśliwy jak za życia ukochanej córki.

Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia powód wskazał art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. Powód wskazał, że obecnie w jednolicie ukształtowanym i utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych przedstawiany jest pogląd, że najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje na podstawie art. 448 k.c. w związku z art. 24 § 1 k.c. zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. (wyrok SA w Gdańsku z dnia 23-09-2005 r., I ACa 554/05; wyrok SN z dnia 14-01-

2010 r., IV CK 307/09; uchwała SN z dnia 22-10-2010 r., III CZP 76/2010; wyrok SN z dnia 25-05-2011 r., II CSK 537/2010; uchwała SN z dnia 13-07-

2011 r., III CZP 32/2011).

Podstawę prawną odsetek za opóźnienie zawartych w pkt 1 petitum pozwu stanowi art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. Żądanie zasądzenia od pozwanego odsetek od dnia 21.04.2016 r., zawarte w pkt 1 petitum pozwu, uzasadnione jest faktem, iż decyzje ostateczną pozwany wydał dnia 20.04.2016 r.

Pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa, o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego. Nadto złożył wnioski dowodowe. Pozwany podniósł, że bezsporne jest to, że zdarzenie, w wyniku którego nastąpiła śmierć córki powoda, A. S. (2), z którym powód wiąże żądanie zadośćuczynienia, nastąpiło w dniu (...). Córka powoda zmarła w następstwie doznanych w wypadku obrażeń ciała. Pozwany nie kwestionuje tego, że sprawca szkody w dniu zdarzenia miał zawartą z pozwanym (...) SA umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Faktem jest także i to, że w piśmie z dnia 31 marca 2016r. powód zgłosił stronie pozwanej roszczenie o zapłatę kwoty 100 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych w związku ze śmiercią córki. Pozwany w piśmie z dnia 20 kwietnia 2016r. zawiadomił pełnomocnika powoda o przyznaniu z tego tytułu zadośćuczynienia w kwocie 10 000,00 zł. Pozwany odmówił uwzględnienia roszczenia w dalej idącym zakresie.

W aktualnym stanie sprawy, pozwany zakwestionował roszczenie powoda co do wysokości, uznając, iż żądanie pozwu jest wygórowane. W ocenie pozwanego, powód nie wykazał, by krzywda doznana w następstwie zgonu córki uzasadniała żądanie zasądzenia od pozwanego, jako ubezpieczyciela sprawcy wypadku, kwoty 60 000,00 zł. Powód

podnosi to, że mimo upływu lat wciąż nie może pogodzić się ze śmiercią córki i z jej brakiem. Powód obawia się, że już nigdy nie będzie tak szczęśliwy, jak za życia ukochanej córki.

Pozwany nie kwestionuje tego, że tragiczna śmierć córki musiała być dla powoda silnym przeżyciem, jednakże ocena wpływu i skutków przedmiotowego zdarzenia na psychikę i zdrowie powoda wymaga, zdaniem pozwanego, wiadomości specjalnych. W tym miejscu można jedynie zasygnalizować, że zarówno biegli z dziedziny psychologii, jak i psychiatrii podnoszą, iż upływ czasu powoduje z reguły złagodzenie negatywnych przeżyć i stopniowe zmniejszanie się poczucia krzywdy. Krzywdę doznaną w wyniku śmierci osoby bliskiej bardzo trudno ocenić i wyrazić w formie pieniężnej. Każdy przypadek należy traktować indywidualnie, z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy. Ocena rozmiaru krzywdy powinna jednak opierać się na kryteriach obiektywnych, a nie wyłącznie na subiektywnych odczuciach poszkodowanego.

Niezależnie od przedstawionego wyżej stanowiska, pozwany zaproponował zawarcie ugody sądowej, na mocy której zapłaciłby powodowi kwotę 20 000,00 zł - bez odsetek ustawowych - tytułem całkowitego zaspokojenia zgłoszonych roszczeń. W ocenie pozwanego, powyższa kwota, wraz z wypłaconym poza sporem zadośćuczynieniem w wysokości 10 000,00 zł, stanowić będzie należytą rekompensatę wykazywanej przez powoda krzywdy oraz będzie odpowiednia zarówno w relacji do przeciętnej stopy społeczeństwa, jak i celu świadczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

A. S. (2) była córką powoda. Zdała maturę, dostała się na studia archiwistyczne. W nocy z 13 na 14 czerwca 2001 r. A. S. (2) przebywała na uroczystości urodzinowej koleżanki. Nad ranem około godziny 3-4 tej wracała samochodem z kolegą R. P. do C.. Prowadzącym samochód był R. P.. Samochód uderzył w drzewo.

A. S. (2) zginęła na miejscu. Jej kolega zmarł po kilku dniach. Powód o śmierci córki dowiedział się około godziny 7 rano, kiedy policja zawiadomiła go o zdarzeniu i poinformowała, że przyjedzie po niego aby dokonał identyfikacji zwłok. Tego samego dnia rano powód wraz z żoną udali się do prosektorium w C. w celu identyfikacji. Było to dla nich wstrząsające przeżycie. Jeszcze tego samego dnia powód udał się obejrzeć miejsce gdzie doszło do wypadku. Tego samego dnia po południu powód wraz z żoną udali się ponownie do prosektorium aby ostatecznie pożegnać się z dzieckiem. A. S. (2) została pochowana w C., Rodzice bezpośrednio po pogrzebie codziennie odwiedzali jej grób. Powód jak również jego żona i pozostała trójka dzieci bardzo przeżyli śmierć A. S. (2). Żona powoda mając prawo jazdy przez dwa lata bała się prowadzić samochodu i nie wsiadała za kierownicę. Bardzo też śmierć przeżyły jej młodsze rodzeństwo. Rodzina jednak wzajemnie się wspierała, dużo wsparcia powód uzyskał od najstarszej córki. (...) udzielił mu przełożony w pracy, który przez okres około pół roku nie wysyłał go w delegacje.

Powód był bardzo dumny z córki, cieszył się, że chciała dalej się kształcić, że dostała się na wymarzone studia. Pamięć o córce i siostrze jest żywa w rodzinie. Pozostali po niej wszystkie rzeczy w domu.

Dowód: - zeznania świadka M. S. k.58-58v

- Przesłuchanie powoda k. 89-90
- pismo Prokuratury Rejonowej w Chełmnie k.10

Śmierć córki była dla powoda zerwaniem szczególnej więzi emocjonalnej, łączącej rodzica z dzieckiem. W wyniku straty dziecka rozwinęły się u powoda zaburzenia adaptacyjne, które przełożyły się na codzienne funkcjonowanie społeczne i zawodowe. Wiadomość o śmierci dziecka była dla niego szokiem. Śmierć córki była dla powoda zerwaniem szczególnej więzi emocjonalnej, która łączy rodzica z dzieckiem. W wyniku straty dziecka u powoda rozwinęły się zaburzenia adaptacyjne, które przełożyły się na codzienne funkcjonowanie powoda społeczne czy zawodowe. W wyniku nagłego zerwania więzi z córką powód doznał naruszenia dobrostanu emocjonalnego. Wiadomość o śmierci córki była dla niego szokiem. W konsekwencji powód czuł się odrętwiały, odseparowany od własnych uczuć. Nie był świadomy swojego otoczenia. Zaczął mieć koszmary nocne związane z wypadkiem a także nierealne przekonanie, że

coś może znowu się wydarzyć. Pojawiły się problemy z koncentracją, stał się bardziej nerwowy. Przez pierwszy miesiąc nie był w stanie wrócić do normalnych obowiązków służbowych, więc wziął urlop. Po tym okresie musiał wrócić do pracy. Z uwagi jednak na jego stan emocjonalny szef nie wysyłał go w delegacje ani nie zlecał prac wymagających większej uwagi. Ten stan trwał około pół roku. Następnie wrócił do normalnych obowiązków służbowych. Po śmierci córki nie utrzymuje już tak częstych kontaktów z rodziną. Wcześniej spotykali się przy okazji różnych uroczystości: urodzin, imienin. Teraz tego nie robi, ponieważ nie czuje takiej potrzeby. W wyniku tragicznej straty dziecka stał się również osobą nadmiernie wrażliwą, jeżeli chodzi o bezpieczeństwo swoich dzieci. Dotyczy to przede wszystkim pełnoletniego syna, który z nim mieszka.

Dowód opinia biegłego psychologa J. P. k.64 68 akt

Powód zgłosił pozwanemu roszczenie o zapłatę 100000 zł zadośćuczynienia pismem z dnia 31.03. 2016r. Pozwany decyzją z dnia 20.04. 2016r. przyznał powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 10000 zł.

Dowód:- pismo (...) S.A. w L..il- 12 akt

- decyzja pozwanego z dnia 20 kwietnia 2016r. k. 13akt Sad zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, że śmierć córki była dla powoda przeżyciem traumatycznym. Powód stracił w wypadku 19 letnią córkę. Powód bardzo przeżył śmierć dziecka. Zażywał leki na uspokojenie. Przez pierwszy miesiąc nie mógł wrócić do swoich obowiązków służbowych, korzystał z urlopu. Pojawiły się u niego problemy z koncentracją, stał się nerwowy. Ograniczył kontakty rodzinne. Stał się osobą nadmiernie wrażliwą jeżeli chodzi o bezpieczeństwo swoich dzieci.. Strata dziecka naruszyła jego poczucie bezpieczeństwa. Ból emocjonalny związany ze stratą dziecka powód odczuwa do dnia dzisiejszego. Pomimo upływu lat powód nie pogodził się ze stratą córki. Cały czas odczuwa smutek, cierpienie wynikające z jej śmierci. Zdiagnozowano u niego nastrój dysforyczny- obniżenie nastroju objawiające się nieadekwatnymi do sytuacji wyolbrzymionymi i zbyt intensywnymi uczuciami a także poczuciem nieszczęścia i pokrzywdzenia przez los. Sytuacja ta może być konsekwencją śmierci córki .

Przepis art. 23 kc stanowi, że dobra osobiste człowieka jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim. Wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.

Przepis art. 24 par 1 kc przewiduje, że ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem może żądać zaniechania tego działania chyba ,że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może żądać ażeby osoba , która dopuściła się naruszenia dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może ona również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na odpowiedni cel społeczny.

Z kolei art. 448 kc przewiduje, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu czyje dobro zostało naruszone odpowiednią sum e tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Roszczenie powoda znajduje podstawę prawną w wyżej wskazanych przepisach. Zadośćuczynienie ma mieć charakter kompensacyjny, wobec czego nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi stanowić jakąś odczuwalną wartość. Powód na skutek tragicznej śmierci córki doznał krzywdy, obejmującej cierpienia w sferze psychicznej. Przeżył traumę, ból, cierpienie. Te doznania powoda zaistniałe na skutek śmierci córki nie budzą, w ocenie sądu, żadnych wątpliwości. Powód mimo upływu lat wspomina córkę, odwiedza ją na cmentarzu, przechowuje w domu pozostałe po niej rzeczy.

Dlatego też mając na uwadze powyższe, biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy, rozmiar cierpienia i bólu powoda wywołanego tragiczną śmiercią córki, sąd przyznał powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 40.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wskazanego w pozwie. W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu sąd orzekł po myśli art. 98 par 1 kpc. Powód utrzymał się w procesie w 66 -ciu procentach i w takim też stosunku sąd rozliczył poniesione przez strony i Skarb Państwa (koszty opinii biegłego) koszty procesu, jednocześnie zwalniając powoda od obciążenia zwrotem części tychże kosztów.